

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Placc. SIMONFFY-ház a város-házával szemben

HIRDETMÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intőzések

Bérmertelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vilákre postán küldve:

Egész évre	10 frt — kr
Félévre	5 frt —
Negyedévre	2 frt 50
Egy hóra	1 frt —

Hirdetési díj:

Öt-hasábsorú betűsor egy sorozatáért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábsorú betűsorért 20 kr.

XI. évfolyam. 1884.

Debreczen. Szerda, márczius 26.

61. szám.

Választási mozgalmak.

Debreczen, márcz. 26.

(—) Nem arról akarunk írni, hogy melyik választó kerületben ki fog felépni a küzdőterre s kinek győzelme „több mint bizonyos”; hanem arról, hogy milyen különös eljárás a választási mozgalmak czime alatt a választók kedélyét két-három hónappal a választások előtt izgatni; az amugy is káros következményű pártviszályt jóelőre szítani, s alkalmat adni arra, hogy a pártvezetők egy olyan választásként emelkedjenek az emberek közé, melyen át még legjobb barátok sem foghatnak kezét egymással.

Mert hiszen sajnósan tapasztaljuk, hogy hazánkban a pártok még nem emelkedtek azon magaslatra, hogy egymás nézetit tiszteljen tartván, ne mint halálos ellenségek, hanem mint lovagias ellenfelek közeljenek egymáshoz. Még nem vagyunk annyira, hogy a párt emberei, ne tekintsek a másik párt embereit halálos ellenségnek, hogy beismernek miszerint azért, hogy más elveket vall, — de minden párt egy közös czélra, a haza boldogítására törekszik.

Fájdalom nálunk nagyban divatozik azon szokás, hogy a politikai ellenfél, nem kizárólag mint politikai ellenfél tekintetik, hanem az az ellenséges indulat átvitetik az életbe, s a kik mint politikusok ellenfelek, azok maradnak ki az életben is.

Sok példát lehetne felsorolni arra, hogy a legjobb barátok, mihelyt politikai nézetük eltért egymástól, ellenfelekké váltak és soha többé nem tért közójük vissza az a jó viszony, mely előbb létezett. Sőt tudunk rá esetet, hogy rokonságot, testvérséget, gyermekeket az apától annyira elidegenített a politikai párt állás, hogy a legnagyobb ellenségei lettek egymásnak, és hosszú évek során sem voltak képesek elmosni a feszült viszonyt.

Hát ez bizony szomorú állapot és nem mutatja azt, hogy nemzetünk a felebaráti szeretet kellő színvonalára tudna emelkedni, nem mutatja azt, hogy a po-

litikát eltudjuk választani a napi élettől s hogy a pártok érdekén túl, elismerni tudnánk egymás egyéni értékét.

Az 1878-iki választási mozgalmak, hosszú időre elválasztották egymástól a nem egy véleményen levőket, ezen mozgalmak szülték azon éles és egymáshoz nem közelítő ellentétet, mely még ma is nagyban fenntartja magát. És ennek oka egyedül abban keresendő, hogy akkor már a választások előtt 5—6 hónappal hozzáfogtak a pártok, egymás bemázolásához, a mi aztán a választások eléréstére megtermete azt a keserű gyümölcsöt, melynek ize maig sem tud kimenni a magyar ember szájából.

Mert ha csak abból állana nálunk a korteskedés, hogy egymást kapacitálnánk s álláspontunkat megértetni törekednénk, nem volna nagy baj; hanem az a baj, hogy a legtöbb kortes úgy fogja fel a dolgot, hogy akkor cselekszik jól pártja érdekében, ha a másik pártot úgy tünteti fel, mint a haza ellenségeit, mint olyanokat, a kiknek semmi nemes szándékuk nincs, hanem készek az országot idegeneknek eladni, pénzért vagy jó szóért.

Hát semmi sem könnyebb, mint a különben is korlátolt felfogású néppel elhitetni, hogy van egy párt Magyarországon, mely a nemzet vesztére tör, s melynek minden egyes tagja egy kész honáruló. Elhitetni vele, hogy minden nyomoruságnak, mely e hazán szétáradt, egyedül és kizárólag egy politikai párt az oka.

Mert hiszen soha sem hallunk mi a mi ellenzékünkétől — az öndicsékvéstől eltekintve — egyebet, mint azt, hogy a hazát ért minden veszedelemnek a szabadelvű párt az oka. Ha azt mondanák, hogy igaz ugyan miszerint minden párt utja a haza boldogítására vezet, de azon uton, a melyen ők haladnak, hamarabb oda lehet érni; s ha ilyen értelemben kapacitálnák a népet, ez tisztességes korteskedés volna; nem tenné a magyart a magyar ellenségévé, de mert azt mondják, hogy a ki nem az ő zászlójukat kö-

veti, az mind hazaáruló, ez okozza, hogy gyűlölség kél a magyarban egymás iránt s ellenséget lát legjobb barátjában is, ha vele nem egy politikai véleményben van.

Azon indokból, mert csak a gyűlölség szítására vezet, nem helyeseljük, hogy a választási mozgalmak idő előtt megindítottassanak; mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy minél kevesebb idő van e mozgalmak kifejtésére, annál kevésbé gyökerezik meg a nép szívében az egymás iránti gyűlölet; s a választások után annál könnyebben közelednek egymáshoz azok, kiket a politikai elvek különbözősége egymástól elválasztott.

A járadék-converzióhoz.

(M. N.) Végre eljutottunk a vég kezdetéhez. A Rothschild-hitelbankesoport 100 millió forint négy százalékos aranyjáradékra gyakorolta az optiót s ezt valószínűleg rövid idő múlva követni fogja az utolsó részletnek: száz millió forintnál valamivel nagyobb összegnek átvétele. Reméljük, legalább, hogy a hitelmevetel nem fog újabb fenakadást szenvedni s az új kötvények kibocsátása és elhelyezése s a régi felmondása és beváltása ha nem is egyszerre, de közeli egymásutánban immár eszközölhető. A most megjelent aláírási felhívás kombinációt képez a legelőször követtelt jegyzési s a legutóbb alkalmasított becsérelési mód között. Első sorban ugyan a régi kötvénytulajdonosokat veszi figyelembe, a mennyiben ezeknek nemcsak elsőbbséget, de jelentékeny jutalékok is nyújt, másfelől azonban tért hagy egyéb jegyzéseknek is s a becsérelést némileg megszorítja. A kibocsátási árfolyam alacsonyabb, mint az első (77%) aranyban) de magasabb mint az utolsó (76-50). Egyszermind most nagyobb árba (103) számíthatnak be a hat százalékos kötvények mint legutóbb (102-30). Hogy e kombinációnak lesz-e a kívánt sikere, eltalálta-e a consortium a helyes mérvet mindkét irányban, meglátjuk nemsokára. — Ohajtjuk, hogy a várt eredményre vezessen.

Bocsássuk előre félreértések elkerülése végett, hogy mi a tőkegyűjtést mostani közgazdasági viszonyaink között nem tartjuk elsőrendben ajánlandónak. Száz meg száz helyét tudjuk a tőkének az országban, a hol az a tulajdonosnak és a köznek egyaránt jobban szolgál, mintha állami adósság vagy elsőbbség útján kamatozik. Ha kellően felhasználjuk a külföld tőkéit gazdasági forrá-

saink megnyitására, nincs is mit bánkódnunk azon, hogy a külföld adósi vagyunk. Egy darab föld belterjesebb megművelése, egy ipartelep felállítása, egy üzleti ág felkarolása nekünk még most jobban kamatoz minden nemü állami értékénél. Az angolnak, a francziának, a hollandinak, a ki otthon csak két százalékot kaphat pénze után, nagy kamat az a 4 és az 5 százalék, melyet nálunk elérhet. Nekünk ellenben többet kell hogy hozzon és többet is hoz okszerű vállalkozás mellett. És ezért nem lenne semmi panaszunk, hogy adóseveleink most még külföldön vannak elhelyezve, ha először az adósevelek árkelete megfelelően magas volna, másodsor ha mi viszont a tőkét jövedelmezőbben használjuk. De sem az egyik, sem a másik föltétel nincs meg. Kölcsöneinek árfolyama még mindig igen alacsony, a fizetett kamat tehát úgy hitel képességünket mint gazdasági conjuncturainkat tekintve igazgatalanul magas. De másodsor, nem is aknáznunk ki eléggé a rendelkezésünkre levő tőkét. És ez az a pont, a melyet érintenünk kellett, hogy rámutassunk, mily ferde felfogást tanusít közönségünk a tőkebefektetés körül.

Négy és öt száz millió forint között ingadozik pénzintézetünk betéte. És ezt az összeget bizony nem a külföld helyezi el nálunk. A kamat, melyet intézetünk a betevőknek fizetnek, 3 1/2—5 százalék. Tudjuk, hogy nem egy takarékpénztárunk csak nagy erőfeszítéssel képes betéteit kellően elhelyezni. Azon természetesen biztosítékok mellett, melyekkel élnie kell akár a váltó- akár a jelzáloghitel-nyújtásnál, ez intézetek, különösen a nagyobbak, szintén nem tehetnek mást, mint hogy a betét kamatábanál nagyobb kamatozású s egyszerűs mindkellő biztonságú s gyorsan mobilisálható papirokat vásárolnak. És itt már könnyű a dolguk. Mert mindegyik állami kötvényünk, mindegyik államilag biztosított vasúti prioritásunk kitűnően szolgál e czélra. S ha még az értékpiacon esélyei is kedveznek e műveletnek, a mire pedig csak némi avatott választás mellett mindig számíthatni, a kamat-többlet nyereségen kívül éppen nem jelentéktelen árfolyamnyereségen részesül a kedvezményezett intézet a betevő által, ki a dolognak bizonyára nem tekint a mélyére, mert különben a saját érdekének illyetén föl nem ismerése vagy elhanyagolása a lehetetlenséggel határos.

A járadék-converzió befejezése megint hívólag szól a magyar tőkepenészekhez. Az általunk már ismételve kifejtett oknál fogva nagyon kívánatos, hogy részt vegyenek a

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A „BOGARAK“

Rajzok a betyárvilágból.

Irta:

Tóth Mór.

VII.

Komor februári idő volt, a köd sűrűn hömpölygött végig a mezőn, határokon, — ló, ember csupa zuzmara és dér, — a hó itt ott engedve az előbbi napok enyhe fuvaltatának, fekete foltokban tüntet fel a fagyos földet száraz avarjával — és szikes fehér vonalaival.

A hidegtől kipirult arccal lovagoltunk hárman a két Gerébi testvérel, pusztá Adaes messze terjedő síkján be a tanya felé, melyet már több mint 3—4 század óta birt bérbe a Gerébi család a királyi családtól — egyenesen a királynak lévén bérlői.

A hideg daczára igen jó hangulatban voltunk. — Rókat üztünk a rétségeken jó sikerrel, agaraink közül azonban három darab sántitva, sebesülten kullogott lovunk nyomába. Nagyon megviselték őket a fagyos talaj, no meg a róka foga.

Egyszerre csak az idősök Gerébi hirtelen megállítja lovát, a távolba kezd nézeledni; tudtuk hogy igen jó szeme van, s a köd daczára jól megtudja különböztetni a messze levő tárgyakat is, tehát megállítottuk lovainkat mi is, s vártuk, hogy mit fog kisütni, talán bizony egy egerészó rókat fedezett fel.

Ez időben a keleti marhavész már Adacson is óriási pusztításokat vitt véghez, a Gerébiék gulyájának több mint fele elhullott

a rettenes betegségben, melynek semmi orvos szerét nem tudták feltalálni, s e miatt ezen a vidéken felteve szigorú rendszabályok voltak kihirdetve.

Gerébi Laci azért nagyon megvolt ütközve, midőn észrevette, hogy messze tőlünk egy nádszárnyék mellett idegen utasok tartanak pihenőt, ott etetve és takarmányozva, képesek tovább huzolni más vidékre a gazdák veszedelmét.

— No hiszen a ki lelkük van ezeknek a hitvány gányóknak, megkeserültem nekik ezt az a b r a k o l á s t, tudom is nem lesz kedvük nekik ezen a pusztán máskor statiót tartani.

Ezzel lovagostorát kibontva, megszorította lovát, s erős iramban nyargalt a mutatott pontfelé, hová mi is száguldiva követtük őtet.

Néhány másodperc, s már ott állottunk a szárnyék előtt, melynek enyhébe egy kis kurta könnyű szekér volt vonatva, a rud mellett két hámos, a szekér hátuljánál a sarogjához kötve pedig két ló volt kötve, s az eléjük rakott szénából huzogattva.

A szekérkén két tulipános láda volt egymástetjébe rakva, azon állott egy nyalka magos fiatal legényke kivarrott báránnyór subában, mely egész természet befödve még magassabbnak tüntet fel őt; a szárnyék mellett pedig hasonló subákban két alak feküdt mozdulatlan, — valószínűleg mélyen aludtak, — vagy legalább is aludni látszóttak.

Gerébi Laci ki, néhány öllel megelőzött bennünket a mint a szekér közelébe ért mindjárt rá kiáltott a legényre, miközben ostorát ütésre készen tartá.

— Azt az ilyen amolyan ide oda csavargó mindeneteket, hogy mertek itt etetni.

A legény, ki a ládák tetjén állott, és szerteszét figyelmesen nézte a magasból a vidéket, s figyelembe sem látszott venni Laci ezimborám kifakadását, rá sem nézett, csak a messzeséget firkászva forgatta fejét, úgy hátamögé szólva felelt:

— Már pedig mi merünk.

— Hol laktok?

— Ott a hol a nyul.

Mindjárt láttuk, hogy kikkel van dolgunk, Laci is alább hagyott haragjával, s bizonyos kiváncsisággal nézte körül az idegen vándorokat.

Nekem ösmérsnek tünt fel a legény ott a ládák tetjén, s igaz hogy most feketé báránnyór süveg volt fején, kivarrott subában állott előttem, mégis rögtön felismertem az én mulató ezimborámat, kivel karácsony előtt a kerekgyházi csárdában mulattam, megösmertem gyönyörű szép arcáról, fekete szeméről, kissé pörge bajuszáról, daczára annak, hogy most zuzmara csüngött meg a szempilláin is.

— Csináltunk mi kárt valaha ebbe a pusztába, a miért nehéz szívvel lehetne ránk az ur — mit tápázkodik azért rám — jobb bizony ha bemegey a majorba, és eleséget küld ki nekünk — és abrakot lovainknak.

— Jól van jól, meglehet az is, ha nem parancsolod.

— Már mit parancsolnánk, ha akarja teszi, ha nem akarja úgy is jó, azért nem megyünk birokra egymással.

Nem folytattuk tovább a szóváltást, Jakabnak nem nagy kedve volt velünk diskurálni azt jól láttuk, ott állt az folyvást a ládák tetjén, melyek valószínű a szegény Juczi stafiurungjait képezték — és bámult, vizsgálódott a sík pusztaság felett, a másik

kettő pedig folyvást mozdulatlan feküdt a szárnyék enyhéjében; Jakab nem méltatott bennünket egy pillantásra sem.

Megtörtődva azért lovainkat, csendes ügetésben tartottunk hazafelé, honnan pár percz múlva a lovász gyerek nyargalt ki megrakodva a legények számára küldött eleséggel, borral, és abrakkal.

Délután kíváncsiak voltunk arra, vajjon vendégeink ott tanyáznak-e még a szárnyéknál.

Sokat hallottunk róluk, telve volt a vidék hírről, csodadolgokat beszéltek róluk mindenfelé s tudták már akkor Dönti elpusztulását is, kit nagyhamar megtaláltak a pásztorok a baromitató kut vizében, s bevitték holttestét a szabadszállási kapitányhoz, nem csoda azért, hogy kiváncsiságunk fokozódva volt.

Lóra kaptunk s kinyargaltunk a mintegy félmértöldnyi távolságra álló szárnyékhoz, hol a legények csalogyan ott voltak még akkor is, s oly nyugodtan fogadtak bennünket, mintha saját pásztoraink lettek volna.

Most már mind a három ébren volt. — Bogár Miska, Jakab, és Baksi Gyura — halgatagon guggoltak egymás mellett magok alá gyűrt subáik alsó részén. A pásztor ember nem igen szokott a földre ülni, hanem guggoló helyzetben ül, amirez úgy hozzá van lábomzata szokva, hogy képes így fél éjt által üldögdélni. — szertelen sötét volt mind a három legény arca.

En nem mutattam semmi jellel sem, hogy már találkoztam velök, ők végig néztek csendesen mind a hármunkat, és néhány szóval megköszönték a küldött holmit s hangtalanul bámultak magok elé.

BOSZNAJ J. czég

DEBRECZENBEN,

saját ház, Czegléd-utca.

Dusan felszerelt női divat, kézmű és rövidaru raktárból, ajál tetemes árle-
számítás mellett, nagymennyiségű, s i m a és k o c z k á s

tavaszi női ruhakelméket

KRETON, BATIST, SATEN, JACOUNETTEKET

és
rendkívüli olcsó árakért napernyőket is.

Továbbá a legjobb minőségű fekete és színes ternók, színes és feketeselyem,
satin mervelieux s ezekhez megfelelő, minden színben selyembárony, brocat, csipke
és szalag dísz, s ugyszinten kitűnő csabai vállfűzők

nagyválasztékban találhatók.

Gyógyjelentések

Magyarországból

az egyedül valódi HOFF JÁNOS-féle malátakivonati egészségi sör, a maláta-egészségi
chocoládé és mell-malátacukorkák felől, köhögés-, mellbetegség-, teszi gyen-
geség-, vérszegénység-, gyomorhajnál és minden betegségből való felábbadással.

Sfafszafina

a Hoff J.-féle maláta-
gyógytápkészítményeket
illetőleg.

A betegségek, melyekben a malátagyártmányok, Hoff János
rendszere használtattak, a következők: köhögés, légző szervek
csuza, tüdővész, altszajok, hőorrhoid, elerőtlenedés, hagy-
máz, vérszegénység, emésztési nehézségek. Használt gyártmá-
nyok: malátakivonati-egészségi sör, maláta-chocoládé, con-
centrált maláta-kivonat, mell-maláta-cukorkák. Valamennyi
Hoff János rendszere szerint.

Alapítási év: 1847. — 59 kiuntetés. — Több mint 1 millió köszönőirat. — A Hoff
János féle maláta-gyógytápszerek eladása minden művelt államban, 27.000 elárúsító
helyen eszközöltenk, ebből csak Nyugat-Európára 12.800, Kelet-Európára 9000, Ame-
rikára 4300; ezekhez igénybe véteink Európában 1600, Amerikában 400 újság.

Fenáll Berlinben 1859 óta, Bécsben és Budapesten 1861 óta.

A valódi maláta-készítmények egyedüli feltalálója és készítőjének,
Európa legtöbb fejedelméi csász. kir. udvari szállítója

HOFF JÁNOS

cs. kir. udvari szállító urnak, kir. kereskedelmi tanácsosnak, — az
aranykoronás érdemkereszt tulajdonosának, magas rendek lovagjá-
nak: Bécsben, Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse 2. Iroda és gyári
raktár: Graben, Bräunerstrasse 8.

Bátorkodom az ön jeles malátakivonatából, mely ram névre annyira gyógyha-
tásu, ismét egy csekély mennyiséget rendelni és pedig 13 palack malátasört és 1
kilo I. rendű csokoládét.

Villány, 1884. január 11-én.

SCHUSTER JOZEFINA.

Kérek 6 palack malátasört és 3 font I. rendű csokoládét részemre küldeni.
Nagymérvű buskomorságban szenvedek. A csokoládéből mintegy 40 fontot használ-
tam már fel, mert engem igen jól tapál. Midőn 1881-ben személyesen látogattam
meg az ön bécsi raktárát, már akkor is megdicsőítem az ön készítményeit. És most
1884 január 5-én, gyógykezelő hírneves orvosom Dr. Leidesdorf tanár, udvari taná-
cos az ön malátasörtét ajánlotta.

Sasd (Magyarország), 1884. jan. 11-én.

Dr. KUGLER LIPÓT,

kerületi orvos és Baranyamegye tisztelebéli főorvos.

Tekintetes ur!

Szíveskedjek az ön jeles Hoff János-féle malátakivonati sörrel részemre küldeni.

Felső Stanestie, 1884. jan. 1-én. Bukow

JOAN RITTER v. BEJAN.

Kérem, szíveskedjek az ön Hoff János-féle mell-maláta-cukorkáiból minél előbb
küldeni. E cukorkákat igen jóknak találunk s ezért chajtuk közvetlen önöktől hozatni.

Lőcse, 1884. jan. 2-án.

Tisztelettel KRAY MIKSA.

Árak: Malátakivonat egészségi sör 1 palack 60 kr. 13 pal. 7,26 frt. 28 pal.
14,60 frt. 58 pal. 30 frt. 1/2 kilo maláta-chocoládé I. 2 frt 40 kr. 1/4 kilo 1 frt 30
kr. II. 1/2 kilo 1 frt 60 kr. 1/4 kilo 90 kr. III. 1/2 kilo 1 frt. 1/4 kilo 60 kr. Ma-
láta-cukorkák I. zacskó 60 kr. 30 és 15 kr. Malátakivonat I. üveg 1 frt 12, kisebb
70 kr. — Gyermekek tápmaláta-liszt 1 frt. Egy máláta-füldő 90 és 50 kr. 2 frton
alól semmicsém szállítatik. Az első valódi Hoff János-féle nyakoldó maláta-mellez-
korkák kék papírban vannak. Vevésnél csakis ilyenek kérendők.

Főraktár Debreczen: Csanak József fűszerk., továbbá Rickl József Zelmos
Geréby Fülöp és Varga Lajos uraknál. Nyiregyháza: Korányi Imre gyógy. Nagyvá-
rad: Jaky Antal. Nagy-Károly: Ujházy István, Kaufmann Jakab. N.-Bánya: Ifj.
Orosz István. Szatmár: Jakó Mihály. Zilah: özv. W. Isz Sámuelné. H.-Bözörmény:
Dengyel László továbbá az ország minden nevezetesebb gyógyszeriarában.

A kegyeletes érzülethez!

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy a kegyeletos gyaszoló felek minden
lehető kívánalmának pontos és gyors kielégítése czéljából

SIREMLÉKKŐ-RAKTÁRAMAT

(piacz-utca Vecsey-ház)

a mely sok év óta a t. megrendelőik óhajait teljesen kielégítette

ujjonnan a legválogatottabb SIREMLEKKEKEL

szereltem föl s üzleti előnyös összeköttetés-ínnél fogva abban a kedvező helyzet-
ben vagyok, hogy raktáramból minden darabot gyári áron szolgálhatok ki. Egyut-
tal tudatom, hogy mind a helybeli, mind a vidéki nagyérdemű közönség ké-
nyelme tekintetéből

egy másik raktárt is nyitottam

helyben, kis-várad-utczai 2102. szám alatti saját házzammal, a vasuti in-
dóház közelében.

Mindkét raktáramban gyári áron kaphatók s megrendelhetők: vörös és
szürke gránit, apró szemcséjű fekete azyenith világos és szürke,
ugyszintén fekete és vörös márvány

SIREMLEKÉK ÉS SIRKERESZTEK

mindenfélé alakban, 15 frttől fölfelé, bármily nagyságban.

A siremlékek felállítását, ugy helyben, mint a vidéken, jutányos árért
teljesítem, valamint a siriratok metszését bármely európai nyelven finom arany-
zással vagy különböző színekkel eszközölöm.

Régi sírkövek újítását, új betűk vésését s aranyozását elvállalom. Sírköszö-
gégek és vasrácsok.

családi, nemesi czimerek és sirdisítések

vésése és aranyozása nálam olcsó árért megrendelhetők.

Gyors és pontos kiszolgáltatásért, ugy a vidékre való szállításért a fele-
lősséget magamra vállalom.

A t. közönségnek fizetlem iránti elismerésért s eddigi bizalmáért legmélyebb
köszönetemet nyilvánítom s továbbra is kérem nagybecsű bizalmát.

Teljes tisztelettel, Debreczenben, 1884.

BOROS SÁNDOR,

siremlékkő-raktár tulajdonos.

GOLDENSTEIN

legújabb szabadalmazott mosószerre

megtakarít fát, gyertyát, szentet és megkímél minden ferdtséget, nélkülöz mindenféle
mosóeszközöket és tisztá az ártalmas és ruhát rontó essentiától

Főraktár Bécs, I. Fleischmarkt 15.

Kapható minden fűszer- és gyarmatáru kereskedésben. Ismételésértüknek árkedvezmény.

SZABÓ LAJOS

DEBRECZENBEN, rózsater.

ajánlja a nagyérdemű közönségnek tavaszi és nyári ezikkeben nagy
választásu raktárát:

DIVATOS RUHAKELMÉK.

Fekete és színes ternók, kasmirok, kendők.

GYÁSZ CZIKKEK.

Színes perkál, kreton és szatinok.

KITŰNŐ SZABÁSÚ FÉRFI INGEK.

Vászonneműek, ágtyerítők. Fekete selyem kelmék és kendők. Jó minő-
ségű kötő pamutok. Ruhadíszek, gombok, csipkék, szalagok.

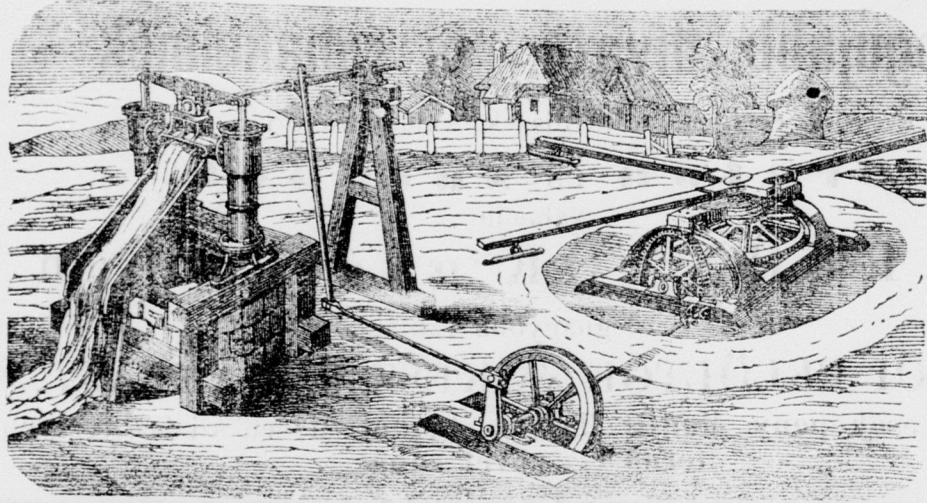
NAPERNYŐK ÉS ESERNYŐK.

== Jutányos szabott áruk. ==

Alapítottatott 1858-ban.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerkek gyára, harang és ércöntődeje.
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet,

kutakban és mindennemű szivattyukban.

Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részéről, modern
technikai alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ ÉS MAGÁN-FÜRDŐK

felszerelésére

szagmentes ürszekek

felállítására és minden vízművi munkálat gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten küldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

Debreczen, 1884. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában. Piacz, SIMONFFY-ház.